

Συγκεκριμένα και όπως έχει γίνει πλέον γνωστό από τις 23 Δεκέμβρη και μετά, έχει ξεκινήσει μια νέα κατασταλτική επιχείρηση με αποτέλεσμα οχτώ άτομα να έχουν λάβει ήδη κλήσεις για να καταθέσουν στον ανακριτή, κατηγορούμενοι για την παρέμβαση που αναφέρεται παραπάνω. **Τα κριτήρια με τα οποία έχουν επιλεχθεί αυτοί οι οχτώ είναι κατά περίπτωση, είτε η φοιτητική τους ταυτότητα στην ΑΣΟΕΕ, είτε η χρόνια παρουσία τους στους φοιτητικούς αγώνες εντός της σχολής μέσα από το σχήμα του στεκιού, είτε οι φιλικές και συντροφικές τους σχέσεις, είτε οι γενικότερες συναναστροφές τους.**

Είναι τόσο κραυγαλέα τα κατασκευάσματα της κρατικής ασφάλειας και η προσπάθεια της να χαρακτηρίσει ως ταυτοποιηθέντες τους 8 διωκόμενους, που ξεπερνά κάθε έννοια χυδαιότητας. Συγκεκριμένα, ποινικοποιούν την παρουσία φοιτητών στην ΑΣΟΕΕ την εν λόγω ημέρα με το πρόσχημα της μη πραγματοποίησης μαθημάτων την περίοδο εκείνη, ενώ η σχολή ήταν ανοικτή και οι υπόλοιπες λειτουργίες της όπως σύτιση και γραμματείες ήταν ανοικτές. Αντιλαμβάνονται ως παράνομη την παρουσία φοιτητών στη σχολή μέρα μεσημέρι χρησιμοποιώντας ως "πειστήριο" τις τηλεφωνικές τους συνομιλίες, αλλά και το πιο εγκληματικό της μεταξύ τους διάδρασης: των μεταξύ τους κοινωνικών σχέσεων.

Η χυδαιότητα αυτής της στημένης υπόθεσης δεν σταματά εκεί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί μέλος της δομής το οποίο εργαζόταν την ώρα κατά την οποία κατηγορείται ότι βρισκόταν στην ΑΣΟΕΕ, ενώ ένας ακόμα σύντροφος κατηγορείται με μοναδικό στοιχείο ένα τηλεφώνημα, που έκανε προς συντρόφισσα φοιτήτρια της ΑΣΟΕΕ και επίσης κατηγορούμενη, με το κινητό του να εκπέμπει στην κεραία των Εξαρχείων, όπου είναι και η μόνιμη κατοικία του, λίγη ώρα μετά την παρέμβαση. Αντίστοιχης φαιδρότητας είναι και τα υπόλοιπα ευρήματα που στηρίζονται σε τηλεφωνήματα μεταξύ φοιτητών που βρίσκονται καθημερινά στη σχολή και διατηρούν φιλικές σχέσεις.

Πέραν των παραπάνω, και ενώ παρακολουθήσαμε τις προηγούμενες μέρες αστυνομικές πηγές να πανηγυρίζον σε ΜΜΕ για την ταυτοποίηση των υπόπτων με κάμερες παρότι τους διαψεύδει η ίδια η δικογραφία που μιλά για μη ταυτοποίηση μέσω βιντεοληπτικού υλικού, θεωρούμε πως δεν αρμόζει στο κείμενο αυτό να μιλήσει σχετικά με τη σαθρότητα της δικογραφίας και να την αποδομήσει. Εκτιμούμε πως θα τοποθετηθούν δημόσια εν προκειμένω οι διωκόμενοι.

Φαίνεται λοιπόν πως είναι μια συνηθισμένη υπόθεση σκευωρίας, όπως τόσες και τόσες άλλες που έχουν καταρεύσει με πάταγο τα προηγούμενα χρόνια. Όμως η περίπτωση αυτή δεν είναι συνηθισμένη για λόγους που θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Από την πρώτη στιγμή σχεδόν που έγινε γνωστό ότι έλαβε χώρα η συγκεκριμένη παρέμβαση, υπήρξε μια διαρκής και κατ' εξακολούθηση στοχοποίηση της δομής του στεκιού σε δημοσιεύματα που ανέφεραν ότι ο χώρος του στεκιού χρησιμοποιήθηκε ως αφητηρία των ανθρώπων που έκαναν την συγκεκριμένη κίνηση, με αποσπάσματα όπως "οι περίπου 15 δράστες ξεκίνησαν την επίθεσή τους με ορμητήριο το αντιεξουσιαστικό "Στέκι της ΑΣΟΕΕ" (capital.gr). **Όλα αυτά χωρίς να έχει προλάβει να προηγηθεί καμία έρευνα που να μπορεί να εξάγει να εξάγει ενα οποιοδήποτε τέτοιο συμπέρασμα.** Προφανώς τα δημοσιεύματα αυτά δεν υπήρξαν πρωτοβουλία των μέσων ενημέρωσης στα οποία κυκλοφόρησαν αλλά προέκυψαν από τις υποδείξεις των αστυνομικών αρχών και της ασφάλειας που ήθελε να δημιουργηθεί εξαρχής κλίμα στοχοποίησης εναντίων του Στεκιού με ψευδής αναφορές.

Ομολογουμένως δεν είναι η πρώτη φορά που το Στέκι στοχοποιείται. Το αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Ασοε, το οποίο μετράει τουλάχιστον 18 χρόνια δραστηριοποίησης στη σχολή αλλά και γενικά στο κίνημα, και από το οποίο έχουν περάσει πολλές γενιές ριζοσπαστικοποιημένων φοιτητών, είναι στο μάτι τόσο των Πρυτανικών όσο και των διωκτικών αρχών, για το γεγονός ότι με συνέπεια όλα αυτά τα χρόνια, **έχει μια διαρκή παρουσία σε αγώνες εντός και εκτός της σχολής.** Έχει σταθεί αλληλέγγυο σε μετανάστες μικροπωλητές αλλά και τοξικοεξαρτημένους που έχουν βρεθεί να κυνηγούνται από τις δολοφονικές ορδές κάθε λογής μπάτσων γύρω από τη σχολή, έχει αντισταθεί σε κάθε προσπάθεια αυταρχικοποίησης των πανεπιστημίων, έχει συμμετάσχει στον αγώνα για την κατάργηση των ειστηρίων στα ΜΜΜ, έχει υπάρξει ενεργό κομμάτι αντιφασιστικών συντονισμών, έχει στηρίξει ενεργά τις καταλήψεις του φοιτητικού συλλόγου της σχολής και έχει πάρει μέρος σε πληθώρα φοιτητικών κινητοποιήσεων και εκδηλώσεων.

Για αυτήν την παρουσία του στους κοινωνικούς αγώνες πρόσφατο παρελθόν, με την τελευταία μάλιστα να συνοδεύεται από τις τραγελαφικές αναφορές, από κυβερνητικά στελέχη, για "γιάφκα" στην οποία βρέθηκαν πολεμοφόδια που παραπέμπουν στον οπλισμό των ανταρτών στη Συρία, την ίδια στιγμή που στις φωτογραφίες που έδιναν στη δημοσιότητα έδειχναν σημαίες και μερικά άδεια μπουκάλια αλκοόλ. Ένας ακόμα λόγος αυτής της στοχοποίησης του στεκιού, στοχοποίηση που καταντά εμμονική, είναι και το γεγονός ότι η ΑΣΟΕΕ δεν είναι μια τυχαία σχολή, καθώς η χωροταξική της τοποθέτηση εντός του κέντρου, δίπλα στα Εξάρχεια και μέσα στο τρίγωνο των σχολών Πολυτεχνείου-Νομικής,την κάνει να βρίσκεται στο ενδιαφέρον των αρχών, δεδομένης της ριζοσπαστικής κινητικότητας που παραδοσιακά παρατηρείται εντός αυτού του τριγώνου. Εξάλλου δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η ΑΣΟΕΕ υπήρξε ένα από τα κατειλημένα εδάφη της εξέγερσης του 2008 αλλά και εστία αγώνα και σε άλλα μεγάλα κοινωνικά γεγονότα. Ως τέτοια λοιπόν αναφέρεται ουκ ολίγες φορές στο δημόσιο διάλογο, ως ένας χώρος που οπωσδήποτε η αστυνομία πρέπει να εξασφαλίσει τον απόλυτο έλεγχο.

Η ιδιαιτερότητα όμως της συγκεκριμένης σκευωρίας δεν είναι απλά η στοχοποίηση ενός πολιτικού χώρου, καθώς αυτό αποτελεί ρουτίνα για τις δυνάμεις καταστολής. Το πρωτοφανές της σκευωρίας αυτής έχει να κάνει με τη δυσανάλογη αντιμετώπιση της υπόθεσης από το κράτος, όπως φάνηκε από σωρεία καταδικαστικών δηλώσεων προσώπων της κυβέρνησης, από την -στην κυριολεξία- προαναγγελία πολιτικών διώξεων, από την παραγγελία για αναβαθμισμένο κατηγορητήριο που θα συμπεριλαμβάνει κακουργήματα (που μεταξύ άλλων συνιστά ακραία παρέμβαση στη Δικαιοσύνη από κάποιους που υποτίθεται σέβονται τη διάκριση εξουσιών) και από την επικήρυξη των δραστών για 100.000 ευρώ (εν μέσω μιας πανδημίας όπου κανένα κοινωνικό αίτημα για οικονομική ενίσχυση του ΕΣΥ δεν έχει ικανοποιηθεί μέχρι στιγμής). Τα παραπάνω δεν είναι εικόνα από κάποιο δυστοπικό μέλλον, αλλά από το πολύ δυστοπικό παρόν.

Για μας η ποινική αναβάθμιση της εν λόγω υπόθεσης και η κατασκευασμένη εμπλοκή μελών του στεκιού, φοιτητών και ανθρώπων που διατηρούμε φιλικές σχέσεις, έστω και με σαθρά στοιχεία, χρησιμοποιείται εν προκειμένω εργαλειακά, ως δούρειος ίππος για την στοχοποίηση συνολικότερα των φοιτητικών αγώνων και μαχόμενων φοιτητικών σχημάτων. Έρχεται δε να προστεθεί, καθόλου τυχαία, μετά το τέλος της δίκης της Χρυσής Αυγής, όπου και πολλά στελέχη της κυβέρνησης, ανάμεσα τους και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, διεμύνηαν σε όλους τους τόνους ότι τώρα θα ασχοληθούν με το άλλο άκρο, αυτό του "κόκκινου φασισμού".

Όπως φαίνεται η συνολικότερη διάθεση της κυβέρνησης στη συγκυρία αυτή, ευθυγραμμισμένη πλήρως με τη ρητορική των δύο άκρων, είναι η ισοπέδωση όλων των κοινωνικών αντιστάσεων με κύριο μέλημα τους το πεδίο των πανεπιστημίων, τα οποία ιστορικά αποτελούν αφητηρίες και κέντρα αγώνα σε πολωμένες κοινωνικά συγκυρίες.Υπολογίζουν λοιπόν ότι εφαρμόζοντας το δό-

γμα της μηδενικής ανοχής στους χώρους των σχολών και επιχειρώντας την πολιτική εξόντωση αγωνιζόμενων υποκείμενων με κατασκευασμένες διώξεις, χρησιμοποιώντας ακόμη και τις κοινωνικές τους σχέσεις για να προσδώσουν βάρος στις κατηγορίες, θα περιορίσουν σημαντικά τα αναχώματα που θα αντιμετωπίσουν οι ολοκληρωτικές πολιτικές τους. Από τη μεριά μας θεωρούμε ότι το μαχητικό φοιτητικό κίνημα και τα αντιεξουσιαστικά στέκια θα τους διαψεύσουν.

Παρατηρούμε επίσης ότι η ποινική αναβάθμιση πολιτικών δράσεων βρίσκεται σε κεντρικό άξονα της κυβερνητικής ατζέντας σε μια σειρά περιπτώσεων, όπου συνθήματα σε σπίτια δημοσιογράφων χαρακτηρίζονται "ενέργειες τρομοκρατών" ενώ παρεμβάσεις με τρικάρικα έξω από πολιτικά γραφεία και διαδηλώσεις χαρακτηρίζονται ως επιθέσεις, προκειμένου να δικαιολογείται η σύλληψη αγωνιστών με αναβαθμισμένα κατηγορητήρια. Στην ίδια λογική εξάλλου εντάσσεται και η απαγόρευση συναθροίσεων άνω των τεσσάρων ατόμων στις επετείους της 17 Νοέμβρη και της όης Δεκέμβρη, προκειμένου να μην μπορέσει να πραγματοποιηθεί κανενός είδους δημόσια εκδήλωση η πορεία, τη στιγμή που είκοσι μέρες μετά οι εκκλησίες μπόρεσαν να λειτουργήσουν στις γιορτές με το ελεύθερο της συγκέντρωσης ως και πενήντα πιστών εντός κλειστών χώρων. Το όργιο καταστολής που είδαμε εκείνες τις μέρες, οι συλλήψεις των 90 αγωνιστών για την κατάληψη σε κάτω και άνω Πολυτεχνείο, οι επιθέσεις των χιλιάδων αστυνομικών που κατέκλυσαν κάθε σημείο των πόλεων σε πρωτεύουσα και επαρχία, για τη διάλυση κάθε απόπειρας συγκέντρωσης, η απαγόρευση πρόσβασης στο μνημείο του αναρχικού μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, ακόμα και σε άτομα που το επιχειρούσαν κατά μονάς, οι καταδρομικές επιθέσεις της συμμορίας της ΔΕΛΤΑ σε σπίτια με κρότου λάμψης και η εικόνα των τεθορακισμένων οχημάτων της αστυνομίας να εκτοξεύουν τόνους νερού σε διαδηλωτες, είναι όλα σημεία της νέας κατάστασης που καλείται ο κόσμος του αγώνα να αντιμετωπίσει από δω και πέρα.

Η διαφαινόμενη ένταση της καταστολής σε όλα τα επίπεδα και ο δείκτης έντασης που θα επιλέγεται στο εξής φαίνεται και από την κραυγαλέα περίπτωση της απαγωγής και απέλασης εν κρυπτώ του αναρχικού Erol, μόνο και μόνο επειδή επέλεξε να στηρίξει τις συγκεντρώσεις της όης Δεκέμβρη, και της εκδικητικής εισβολής της αστυνομίας στις εστίες της ΦΕΠΑ σε μια προσπάθεια τρομοκράτησης και στοχοποίησης φοιτητών που μια βδομάδα πριν, έδιναν έναν αγώνα διεκδικώντας μια σειρά αιτημάτων από την Πρυτανεία.

Στην πολιτική επιλογή της στοχοποίησης αναρχικών και της κατασκευής ενόχων με κάθε κόστος ανήκει και η υπόθεση της συντρόφισσας και των τριών συντρόφων που τους εμπλέκουν με μια "τρομοκρατική" οργάνωση ονόματι "Σύντροφοι-ισσες". Μια οργάνωση βγαλμένη από την αρρωστημένη φαντασία των αστυνομικών "εγκεφάλων".